

6%. Загалом за 2009 рік до Зведеного бюджету України надійшло 171,8 млрд грн податків, зборів, інших обов'язкових платежів, а у 2008 – 182,8 млрд грн. У Нідерландах та Чехії показник зменшення податкових надходжень становить 10-15%, у країнах Балтії та Росії – 20-25%.

Проте, незважаючи на певні позитивні тенденції у роботі ДПС щодо удосконалення процесу адміністрування податками, українська система оподаткування залишається однією із найбільш обтяжливих у світі. Підприємцям в Україні доводиться сплачувати 147 податків і зборів, витрачаючи при цьому більш ніж 736 годин. У рейтингу «Paying Taxes 2010», складеному Світовим банком, Україна посідає 181-е місце із 183-х (останні місця у цьому списку посідають Венесуела і Білорусь).

Серед *ключових проблем системи оподаткування*, які заважають розвитку бізнесу в Україні, можна назвати нестабільність податкового законодавства, відсутність у платників податків прозорих і стабільних «правил гри», а також реальних правових гарантій.

Тож зважаючи на такий стан речей, головним завданням у процесі реформування податкової системи повинно стати взаємоузгодження інтересів держави із потребами суспільства та бізнесу. Для цього необхідно й надалі впроваджувати у життя модель партнерських взаємовідносин податкових органів із платниками податків, яка передбачатиме, по-перше, проведення відкритих обговорень усіх змін та нововведень у сфері сплати податків; по-друге, збалансування податкового законодавства шляхом прийняття Податкового кодексу; по-третє, реалізацію політики інформаційної відкритості у сфері державних фінансів; по-четверте, оптимізацію кількості податків і зборів та спрощення процедуру їх сплати; по-п'яте, поліпшення структури та організації роботи самих податкових органів шляхом впровадження моделі «за видами платників», що передбачає роботу податкових органів через поділ платників на великий, малий середній бізнес та фізичні особи, оскільки кожна із груп має свої особливості у дотриманні податкової дисципліни і, як наслідок, характеризується різним ступенем ризику несплати податків тощо.

Отже, саме налагодження партнерських стосунків із платниками податків сприятиме поліпшенню умов для ведення бізнесу, підвищенню рівня сплати податків, подоланню кризових явищ в економіці нашої держави.

Дмитришин М.В.

Львівська державна фінансова академія

Науковий керівник: к.е.н., доцент Лопушняк Г.С.

ІННОВАЦІЇ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ФІНАНСОВОГО МЕХАНІЗМУ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Вищій школі належить визначальна роль у формуванні інноваційного шляху розвитку держави, адже її пріоритетне завдання полягає у здійсненні підготовки фахівців, здатних забезпечити активізацію інноваційних процесів від стадії фундаментальних досліджень до реалізації наукоємної продукції і технологій.

Повноцінний процес формування інноваційної культури неможливо уявити собі без реалізації інноваційних підходів у системі освіти, впровадження спеціальних освітніх програм, ефективного інноваційного менеджменту, системи цільового управління тощо.

Основою інноваційної політики є інноваційно-фінансові відносини, які виникають у зв'язку з необхідністю здійснення фінансових операцій в інноваційній сфері освіти.

На сьогодні інноваційний шлях розвитку України стикається з цілою низкою проблем, серед яких можна виділити недосконалість законодавчої бази щодо стимулювання інновацій, відсутність чіткої інноваційної структури і механізмів оцінки інноваційної діяльності, відрином наукової, освітньої і практичної діяльності.

Інноваційні процеси в освіті вказують на наявність істотних суперечностей між потребами часу та реальним впровадженням нових інноваційних технологій в управління вищими навчальними закладами, зокрема щодо функціонування їх організаційно-фінансового механізму.

У системі вищої освіти України здійснюється фінансування інноваційної діяльності, пов'язаної з фундаментальними, прикладними дослідженнями, інтеграцією науки й освіти та сфери управління вищою освітою.

Виділяють бюджетну інноваційну політику, яка повністю фінансується з бюджетних коштів усіх рівнів (державного, регіонального, муніципального), а також інноваційну політику, що фінансується з позабюджетних фондів, коштів організацій і підприємств, населення, спонсорів, закордонних джерел. Вищий навчальний заклад може здійснювати інно-

ваційну діяльність також за рахунок зароблених коштів. Багатоканальна інноваційна політика означає, що фінансування відбувається з усіх перерахованих вище джерел, а також можуть залучатися кошти банків.

Потенціал вищої школи набуває практичної значущості в тісному взаємозв'язку з галузями економіки, які здатні взяти на себе затрати на наукові дослідження, освіту й професійну підготовку кадрів, одержуючи натомість конкурентні переваги від активної інноваційної діяльності підприємств. При цьому повинні функціонувати відповідні організаційно-правові та фінансові механізми переходу бюджетних організацій та підрозділів вищого навчального закладу на принципи комерційного розрахунку. Таким чином, комерціалізація послуг освіти й науково-технічної діяльності навчального закладу здатна підтримати необхідний науково-освітній потенціал держави і тим самим створити передумови для інноваційного шляху її розвитку.

Слід відзначити організацію комплексів з управління інтелектуальною власністю, створення рад з інтелектуальною власністю і трансферу технологій, відділів маркетингу та інноваційної діяльності, які займаються просуванням на ринок об'єктів інтелектуальної власності вищого навчального закладу, наявність системи внутрішньогосподарського госпрозрахунку та управління витратами спеціалізованих і загальноосвітніх кафедр, допоміжних та обслуговуючих підрозділів вищого навчального закладу.

Комерціалізація освітніх послуг передбачає проведення організаційних заходів зі створення інноваційних центрів, визначення фінансових джерел з вимогами до їх окупності та віддачі. Інфраструктура ринку інновацій та інвестицій в освіті розпочинається з методології розрахунку ринкових цін на послуги освітньої сфери. Нехтування цього постулату створює дефіцит коштів, стримує або унеможливорює інноваційний розвиток.

В освітньому процесі важлива ефективність застосування інформаційних технологій для досягнення освітніх цілей. При виборі технологій необхідно враховувати їх відповідність характерним рисам тих, хто навчається, специфічним особливостям у конкретних предметних областях, рівням матеріального і фінансового забезпечення навчального процесу, матеріальної бази вищих навчальних закладів. Якість на-

вчального процесу залежить від якості організації фінансово-господарської діяльності, що його забезпечує, ступеня економічно-фінансової самостійності вищих навчальних закладів.

Інноваційний процес у системі освіти являє собою постійний і неперервний процес перетворення технічних і технологічних ідей в нові технології (або окремі її складові частини) і доведенні їх до використання безпосередньо у процесі надання освітньої послуги з метою отримання якісно нового стану, а також спрощення існуючих процедур бюджетування освітнього закладу. Іншими словами, інноваційний процес у системі освіти слід розуміти як паралельне здійснення науково-дослідної, науково-технічної, інноваційної, виробничої діяльності, маркетингу і фінансування або інвестування в розробки і поширення нового продукту або технології.

Організаційні інновації у сфері освіти – це нові форми і методи організації праці, що передбачають зміну співвідношення сфер впливу в системі освіти за усіма напрямками ієрархій.

До організаційно-фінансових інновацій в освіті слід віднести:

- нові механізми державного фінансування;
- диверсифікацію джерел фінансування;
- нові механізми фінансування освіти підприємствами;
- нові механізми оплати праці;
- податкове стимулювання інвестицій в освіту;
- механізми кредитування студентів.

Долбнева Д.В.

Львівська державна фінансова академія

Науковий керівник: к.е.н, доцент Блашук-Десяткіна Н.З.

ЛІЗИНГОВІ ПОСЛУГИ ЯК ПОТЕНЦІАЛ ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВИХОДУ З КРИЗИ

На сучасному етапі розвитку фінансових систем провідних країн світу одну із ключових позицій у процесі створення та ефективного функціонування підприємств, у тому числі малих і середніх, займають лізингові послуги.